

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی روایت های سیاوش و رامایانا بر اساس نظریه گرمس

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی گردشگری، فرهنگ و هنر (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حمیدرضا عالی زاده - دانشجوی ارشد ادبیات نمایشی موسسه آموزش عالی هنر شیراز

نگار نوفلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، موسسه آموزش عالی هنر شیراز

خلاصه مقاله:

نظریه روایت با توجه به علم روایت شناسی که از علم ساختارگرایی، فرمالیست، نشانه شناسی و زبان شناسی سرچشمه می گیرد مورد توجه افرادی بود که با نقد ادبی سروکار دارند. به همین جهت روایت شناسی بدنبال پیدا کردن الگوهای ثابت برای روایت و یافتن ارتباط های بین عناصر شکل دهنده ی روایت است. گرمس از مهم ترین نظریه پردازان حوزه روایت، اثبات کرد که تمام اجزا قابل تفکیک هستند و الگویی انعطاف پذیر را ارائه داد. لذا هدف این پژوهش تحلیل فرم روایی داستان سیاوش در مقام یکی از کهن تری داستان های ایران و داستان رامایان در مقام یکی از باستانی ترین داستان های ادبیات هندوستان براساس نظریه گرمس است. پژوهش حاضر به روش توصیفی - تحلیل و منابع به کار رفته در آن اسنادی - کتابخانه ای است. دستاوردهای پژوهش گویای این است که هردو داستان با نظریه گرمس همخوانی دارد

کلمات کلیدی:

مطالعه تطبیقی، روایت شناسی، گرم، سیاوش، رامایانا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1701223>

